

OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: 1 Pv 2/16/8807-23
EEČ: 2-66-803-2017

Michalovce 08.08.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: nedovolené prekročenie štátnej hranice a prevádzachstvo podľa § 171a odsek 1 písmeno a, odsek 4 písmeno b Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 403/2004 Zbierky zákonov
trestný čin: založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 457/2003 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: bez pracovného pomeru
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: nedovolené prekročenie štátnej hranice a prevádzachstvo podľa § 171a odsek 1 písmeno a, odsek 4 písmeno b Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 403/2004 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- trestný čin: založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 457/2003 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

V dobe od XXXXX do XXXXX XXXXX organizoval s doposiaľ nezistenými osobami z Ukrajiny prechod nelegálnych migrantov na územie SR z Ukrajiny v služobnom obvode OHK XXXXX a dňa XXXXX medzi XXXXX hod. a XXXXX hod. uskutočnili prechod XXXXX nelegálnych migrantov pričom XXXXX zabezpečoval na vozidlá na odvoz nelegálnych migrantov, XXXXX zabezpečoval prevzatie nelegálnych migrantov cez štátnu hranicu a na jeho pokyn XXXXX, **obv. XXXXX**, XXXXX hliadkovali v obci a podávali správy o pohybe vozidiel polície, XXXXX a XXXXX mali prevziať a naložiť nelegálnych migrantov do vozidla, na ktorom pri presune k štátnej hranici došlo k poruche na vozidle, preto akcia bola zrušená,

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Uznesením zo dňa XXXXX sp. zn. XXXXX začal vyšetrovateľ PZ Úradu justičnej a kriminálnej polície KR PZ XXXXX podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie vo veci pre trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a za trestný čin založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona.

Uznesením vyšetrovateľa PZ, Prezídia PZ, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Odbor vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti XXXXX zo dňa XXXXX bolo vznesené obvinenie vedenej pod sp. zn. XXXXX **XXXXX** a ďalším: XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, Krzysztof XXXXX za trestný čin nedovolené prekročenie štátnej hranice a prevádzacstvo podľa § 171a ods. 1, písm. a), ods. 4, písm. b) Tr. zákona a za trestný čin založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zákona, nakoľko išlo o ďalších členov zločineckej skupiny na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vyšetrovateľ PZ, Prezídia PZ, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii, Oddelenia operatívnej činnosti a vyšetrovania Východ, XXXXX predložil dňa XXXXX na tunajšiu prokuratúru spisový materiál s návrhom na zastavenie trestného stíhania s poukazom na uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry SR zo dňa XXXXX sp. zn. XXXXX, právoplatného dňa XXXXX.

Preskúmaním spisového materiálu som zistil, že návrh vyšetrovateľa PZ je dôvodný.

V priebehu vyšetrovania boli vykonané domové prehliadky, výsluchy svedkov, obvinených. Taktiež boli vykonané analýzy odposluchov ITP, ktoré boli vykonávané na základe príkazov súdu, ako aj ďalšie procesné úkony.

V priebehu vyšetrovania bolo zistené, že obv. XXXXX nebol členom horeuvedenej zločineckej skupiny, pričom sa dopustil len jedného skutku tak ako je horeuvedené. Na základe uvedeného bola na pokyn prokurátora ŠP GP SR zmenená právna kvalifikácia a obv. XXXXX bol vylúčený na samostatné konanie podľa § 21 ods. 1 Tr. poriadku dňa XXXXX sp. zn. XXXXX.

Následne boli vypočutí obvinení, ktorí sa skutku dopustili s obv. XXXXX v jeho trestnej veci ako svedkovia. Taktiež bolo potrebné vypočuť v tejto veci obv. XXXXX ako svedka XXXXX nar. XXXXX v XXXXX okres XXXXX, trvale bytom XXXXX, ul. XXXXX, okres XXXXX, bez pracovného pomeru, ktorého sa však k úkonu podarilo zabezpečiť. Svedecká výpoveď XXXXX je dôležitá, nakoľko bol osobou, ktorá riadila prevádzáčov, pri preberaní migrantov, ich prevozu od hranice s Ukrajinou a tiež monitorovanie hliadok polície a teda by mohol objasniť činnosť obv. XXXXX a jeho podiel na páchaní trestnej činnosti. Ohľadom XXXXX boli vykonané previerky v mieste trvalého pobytu, bolo po ňom vyhlásené pátranie a tiež bol vydaný medzinárodný zatýkací rozkaz v trestnej veci ČVS:XXXXX, kde bol vylúčený na samostatné konanie, pre jeho neprítomnosť. Dňa XXXXX bolo trestné stíhanie obvineného XXXXX prerušené podľa § 228 ods.2 písm. a) Tr. poriadku.

Dňa XXXXX bolo vyšetrovateľom PZ v trestnom stíhaní pokračované podľa § 228 ods. 5) Tr. poriadku vzhľadom k tomu, že v trestnej veci obvineného XXXXX boli zistené nové skutočnosti a pominuli dôvody prerušenia trestného stíhania.

Spoluobvinení XXXXX popreli spáchanie skutku, ktorý im je kladený za vinu a z väčšej časti využili svoje zákonné právo a odmietli vo veci vypovedať. Taktiež odmietli poskytnúť hlasovú vzorku potrebnú na prípadnú identifikáciu hlasu obvineného. Taktiež obv. XXXXX pri jeho výsluchu uviedol, že v uvedenej veci vypovedať nebude a teda v tejto trestnej veci nevypovedal pri žiadnom z jeho výsluchov. Zároveň na otázku vyšetrovateľa PZ ohľadom vzorky jeho hlasu na porovnanie uviedol, že odmieta dať vzorku svojho hlasu na porovnanie.

V danej trestnej veci boli vypočutí svedkovia XXXXX, XXXXX, a ďalej boli vypočutí svedkovia XXXXX. XXXXX, XXXXX, XXXXX, ktorí odopreli vypovedať, kde ale z predmetných výpovedí svedkov nevyplývali právne relevantné konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali spáchanie samotného skutku, alebo priamo zavinenie jednotlivých obvinených, a teda aj obv. XXXXX na spáchaní dotknutého skutku. Prevažná väčšina spoluobvinených obv. XXXXX vo svojich výpovediach uvádzala skutočnosti týkajúce sa telefónnych SIM kariet, ktoré boli evidované na ich meno a boli použité pri páchaní predmetnej trestnej činnosti.

Súčasťou vyšetrovacích spisov sú aj zápisnice o vykonaní domových prehliadok s fotodokumentáciou. Taktiež sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise záznamy telekomunikačnej činnosti.

Zhrnutím celkového dôkazného stavu možno jednoznačne prijať záver, že hlavný dôkazný prostriedok, ktorý má preukazovať samotnú trestnú činnosť, ako aj konkrétnu účasť obvineného XXXXX spolu s ďalšími spoluobvinenými na predmetnom skutku je odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti podľa § 88 Tr. poriadku, účinného do 31. 12. 2005 a rozhodnutiu o udelení súhlasu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 36 zákona č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov v súlade s § 2 ods. 1 písm. b) č. 166/2003 Z. z. podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona. Všetky vo veci vydané príkazy a súhlasy na odpočúvanie obsahujú len strohé všeobecné odôvodnenie bez uvedenia akýchkoľvek relevantných konkrétností odôvodňujúcich vydanie príkazu, či rozhodnutí o súhlase.

S poukazom na Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 274/05, III. ÚS 80/08 a v tomto čase už ustálenú súdnu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je zrejmé, že rozhodnutie súdu, ktoré neobsahuje odôvodnenie je nepreskúmateľné a ako také je nezákonné a to má za následok, že všetky dôkazy získané na základe takéhoto rozhodnutia sú nezákonné.

Ústavný súd vo svojom Náleze, okrem iného konštatoval, že z ustanovenia § 88 ods. 3 prvej vety Tr. poriadku vyplýva, že príkaz sa musí vydať písomne a odôvodniť a to osobitne na každú účastnícku stanicu naproti tomu však zo zákona pred ochranou pred odpočúvaním výslovná povinnosť odôvodniť súhlas nevyplýva.

Podľa názoru Ústavného súdu nemôžu byť nijaké pochybnosti o tom, že príkaz a súhlas musia byť odôvodnené v každom prípade, či už boli vydané na základe Trestného poriadku alebo na základe zákona pred ochranou pred odpočúvaním. Je tomu tak preto, že hoci ide o závažný zásah do základného práva, dotknuté osoby nemajú možnosť podať opravný prostriedok a o vydaní súhlasu či príkazu sa dozvedia z pravidla až dodatočne, keď už zásah do práva na súkromie bol realizovaný. Majú preto možnosť žiadať o preskúmanie opodstatnenosti súhlasu, či príkazu až dodatočne. Preskúmateľnosť dôvodnosti vydania súhlasu či príkazu, si vyžaduje relevantnú konkrétnu vysvetľujúcu argumentáciu, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom stanovené podmienky pre tento zásah do práva na súkromie. Bez takéhoto odôvodnenia opierajúce sa o konkrétne skutočnosti je súhlas či príkaz spravidla nepreskúmateľný. Na prvý pohľad by sa mohlo zdať, že vzhľadom na utajený charakter odpočúvania by bolo neúnosné a kontraproduktívne uviesť v odôvodnení konkrétne skutočnosti odôvodňujúce vydanie súhlasu, či príkazu, lebo tieto by mohli ich účel zmať. V skutočnosti však opak je pravdou. Práve vzhľadom na utajený charakter odpočúvania nič nebráni tomu, aby dôvody, ktoré viedli súd k vydaniu súhlasu či k príkazu boli konkrétne uvedené. Pri dodržaní režimu utajenia sa dotknuté osoby môžu o vydaní súhlasu či príkazu a o dôvodoch, ktoré k tomu viedli dozvedieť len dodatočne, teda iba po realizácii potrebných odposluchov.

S poukazom na vyššie uvedené preto odposluchy, ktoré boli vykonané v predmetnej trestnej veci nemožno považovať za zákonný dôkazný prostriedok a preto naňho nemožno absolútne prihliadať.

Za daného stavu sa vyšetrovanie dostalo do stavu dôkaznej núdze nakoľko absentujú akékoľvek iné priame dôkazy, ktoré by preukazovali spáchanie uvedeného skutku, že sa tento sa stal.

Je nenapraviteľnou chybou vyšetrovania, že na preukázanie predmetnej trestnej činnosti neboli využité aj iné dôkazné prostriedky, najmä sledovanie osôb a vecí podľa § 88d Tr. poriadku, účinného do 31. 12. 2005, vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov podľa § 88e Tr. poriadku a iné, nakoľko je zrejmé, že minimálne v operatívnej rovine sledovanie osôb prebiehalo, ale bez akýchkoľvek procesne použiteľných záverov. Taktiež aj z hľadiska taktiky vyšetrovania sa javí ako nevhodný použitý spôsob dlhodobého neprocesného monitorovania páchania trestnej činnosti a dlhodobého vykonávania odposluchov bez ich priebežného vyhodnocovania, nakoľko samotné vyhodnocovanie veľkého množstva odposluchov, ktoré sú aj zo značného časového obdobia zabralo podstatnú časť z celkovej dĺžky vyšetrovania.

Ako dôkaz môže byť v trestnom konaní použitý len poznatok získaný procesným dokazovaním. Preto za dôkazy, nemožno považovať poznatky získané podpornými operatívno-pátracími prostriedkami, ktoré majú iba orientačný význam pre zameranie vyšetrovania, vytýčenie a previerku vyšetrovacích verzií, či pre prípravu a samotné prevedenie jednotlivých procesných úkonov.

Nad rámec nutného je potrebné konštatovať, že aj v prípade, ak by záznamy o telekomunikačnej prevádzke boli zákonný dôkaz, išlo by o dôkaz nepriamy, teda sám o sebe by bol nedostatočný na vyvodenie konkrétnej trestno-právnej zodpovednosti.

Pokiaľ ide o charakter nepriameho dôkazu, tak z teórie dokazovania vyplýva, že nepriamy dôkaz je taký dôkaz, ktorý dokazuje inú skutočnosť, a to takú, z ktorej možno usudzovať, či sa stala alebo nestala skutočnosť o dokávanie, ktorej ide. Nepriamy dôkaz teda objasňuje dokazovanú skutočnosť, pomocou inej skutočnosti, ktorá má k dokazovanej skutočnosti len nepriamy vzťah. Pre dokazovanie nepriamymi dôkazmi možno vyvodiť niektoré zásadné závery. Jeden nepriamy dôkaz nestačí na preukázanie dokazovanej skutočnosti. Na to treba viac nepriamych dôkazov; nepriamy dôkaz má dôkaznú silu len v spojení s inými dôkazmi. Nepriame dôkazy musia tvoriť sústavu - harmonický celok, ktorého jednotlivé časti musia byť navzájom v súlade, vzájomne sa potvrdzovať a dopĺňať. Medzi každým nepriamym dôkazom a dokazovanou skutočnosťou musí byť súvislosť (príčinný vzťah); skutočnosť, ktorá nesúvisí s dokazovanou skutočnosťou nemôže byť nepriamym dôkazom. Súvislosť medzi skutočnosťou, ktorá má slúžiť ako nepriamy dôkaz a dokazovanou skutočnosťou - teda to, čo je pri priamom dôkaze zřejmé - sa musí pri nepriamych dôkazoch zisťovať. Každý článok zo sústavy nepriamych dôkazov, teda každý nepriamy dôkaz musí byť nepochybne dokázaný. Ak jeden z článkov je pochybný, sústava sa rozpadá. Sústava dôkazov musí byť uzavretá, t. j. dôkazy musia vo svojom súhrne viesť k jedinému záveru a musia vylučovať možnosť každého iného záveru.

S poukazom aj na obvyklú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR (napríklad uznesenie 2Toš 4/2009 z 26.2.2010) je zřejmé, že ak má byť rozhodnutie o vine založené na existencii jediného priameho dôkazu a o to viac, ak ide o dôkaz nepriamy, musia byť ostatné dôkazy tak ucelené a navzájom previazané, aby nedávali najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti jedného usvedčujúceho dôkazu a samotný tento dôkaz musí byť preverený všetkými dostupnými prostriedkami, ktoré umožňuje Trestný poriadok. Nie je možné opomenúť ani skutočnosť, že spoluobvinení XXXXX využili svoje právo a neposkytli hlasovú vzorku na stotožnenie hlasov znalcom, ktorí by sa mohli hodnoverným spôsobom k vykonaným odposluchom vyjadriť. Aj to však len s istým stupňom pravdepodobnosti. Za dostatočné nemožno považovať stotožnenie hlasu ani jedného z obvinených inými svedkami, a teda ani obv. XXXXX. Z teórie dokazovania vyplýva, že svedok je osoba, ktorú orgán činný v trestnom konaní alebo súd vyzval, aby ako svedok vypovedala o skutočnostiach, ktoré vnímala svojimi zmyslami. Svedkovia sa vyjadrovali ku skutočnostiach, ktoré vnímali až v súvislosti s trestným konaním, teda predkladané skutočnosti neposudzovali a nevnímali, ako osoby prítomné a priamo zúčastnené na dokazovanej skutočnosti. Preto opoznanie niektorého obvineného ako komunikujúceho urobené inou osobou, ktorá nebola priamym účastníkom hovoru je ako dôkaz bez významu.

Vo vzťahu k vyššie uvedenému skutku bol vypočutý aj svedok XXXXX, z ktorého výpovede vyplýva, že XXXXX prostredníctvom inzerátu predal vozidlo zn. LIAZ XXXXX, pričom vozidlo predal osobe menom XXXXX. Po podpise zmluvy auto odovzdal a neskôr bol kontaktovaný políciou, kde mu uviedli, že jeho vozidlo sa nachádza v obci XXXXX a následne mu svedok XXXXX oznámil, že uvedené vozidlo je v XXXXX a treba pre neho ísť.

Je potrebné uviesť, že v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace (napr. proti obvinenému), ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby bolo umožnené spravodlivé rozhodnutie v predmetnej veci.

Teda v tomto odseku je upravená zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci. Náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov, keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak na to, že trestné stíhanie bude vedené v súlade so zákonom, jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Z požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci vyplýva, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Orgán činný v trestnom konaní musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť.

Z uvedeného vyplýva potreba správneho zhodnotenia, ako aj vyhodnotenia skutkového stavu po začatí trestného stíhania.

V zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Z uvedeného vyplýva, že v tomto odseku je upravená zásada voľného hodnotenia dôkazov. Trestný poriadok pri tejto zásade prostredníctvom dikcie „hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom“ kladie dôraz na zákonné získanie a vykonanie dôkazov a zároveň prípustnosť použitia dôkazu v konaní. Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu a súčasne zabraňuje šablónovitému mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Zákon pritom nepriznáva žiadnemu dôkazu a priori osobitný význam a ani neupravuje, aké množstvo dôkazov treba vykonať na preukázanie určitej skutočnosti.

Orgány činné v trestnom konaní hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov sa uplatňuje vo všetkých štádiách

trestného konania a vzťahuje sa nielen na súd, ale aj na orgány činné v trestnom konaní. Orgány činné v trestnom konaní hodnotia dôkazy nezávisle od toho či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo strana a to z hľadiska zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti. Z uvedeného teda vyplýva postup pri hodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, nakoľko pri rozhodnutí v tejto veci boli vzaté do úvahy všetky zadovážené a predložené dôkazy, ktoré boli zhodnotené spolu a súhrne bez toho čo je vyššie uvedené, ako rovnocenné dôkazy bez akejkoľvek prednosti niektorého z dôkazov.

Vo vyšetrovacom spise sa nachádza aj uznesenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR v trestnej veci obv. XXXXX a spol., z ktorej bol obv. XXXXX vylúčený na samostatné konanie podľa § 21 ods. 1 Tr. poriadku, zo dňa XXXXX, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa XXXXX sp. zn. XXXXX, ktorým prokurátor rozhodol tak, že skutok uvedený ako skutok č. 2 - uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa XXXXX a ktorého sa mali dopustiť obv. XXXXX a ďalší spoluobvinení, a to XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX tým, že obv. XXXXX organizoval v spolupráci s XXXXX a s doposiaľ nestotožnenými osobami na Ukrajinskej strane prechod nelegálnych migrantov na územie SR z Ukrajiny od XXXXX a dňa XXXXX medzi 16.00 hod. a 17.00 hod. sa mal uskutočniť prechod XXXXX nelegálnych migrantov cez štátnu hranicu medzi Ukrajinou a SR v služobnom obvode OHK XXXXX, pričom XXXXX prostredníctvom svojich ľudí obv. XXXXX rozvážal hliadky, ktoré monitorovali pohyb polície, obv. XXXXX a obv. XXXXX, ktorí monitorovali pohyb polície a obv. XXXXX preberal vozidlo od XXXXX ľudí a mal ísť ku hranici pre migrantov obv. XXXXX zabezpečoval pre obv. XXXXX vozidlo na prevoz nelegálnych migrantov. Nelegálnych migrantov mali naložiť a viezť nezistené osoby, ktoré zabezpečil XXXXX a obv. XXXXX na pokyn obv. XXXXX. Doprovod robil neznámy vodič, ktorý sa dohodol s obv. XXXXX. Vozidlo pre nelegálnych migrantov išlo k miestu nakládky, kde ho riadila nezistená osoba so spolujazdcom a mali ho pred hranicou odovzdať obv. XXXXX, avšak pri odovzdaní vozidla došlo k jeho poruche. Prevádzaci na území SR, ktorých riadil XXXXX ich nemohli prevziať, nakoľko by ich nemali ako odviezť a prevádzaci na Ukrajinskej strane nemohli čakať na opravu vozidla, zastavil, lebo je nepochybné, že sa nestal tento skutok.

Skutok, ktorý prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR v trestnej veci obv. XXXXX a spol. vedenej pod sp. zn. XXXXX zastavil podľa § 215 ods.1 písm. a) Tr. poriadku uznesením sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa XXXXX je skutok, pre ktorý je stíhaný aj XXXXX v trestnej veci sp. zn. XXXXX, nakoľko bol jedným z obvinených pre tento skutok pred vylúčením na samostatné konanie podľa § 21 ods. 1 Tr. poriadku dňa XXXXX na pokyn prokurátora ŠP GP SR.

Vzhľadom k tomu, že skutok, pre ktorý je stíhaný obvinený XXXXX bol zastavený prokurátorom ÚŠP GP SR uznesením sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX a ktoré nadobudlo právoplatnosť XXXXX podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku teda je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, je potrebné zastaviť trestné stíhanie obvineného XXXXX.

Podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Vzhľadom na horeuvedené a s poukazom na uznesenie prokurátora ÚŠP GP SR je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Z uvedených dôvodov sa trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX v uvedenej trestnej veci zastavuje.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Rudolf Mirdala
prokurátor